

מסורת הש"ס

(א) [לקמן פט:] (ז) שם
 (ב) יבמות לב' לקמן פס:
 (ג) [פט:] (ד) [יבשא' דמלעך]
 יחא' בנאשה עדות פ"ג
 ו' אלן ק' דלמך ר' דוקא
 ו' מי עשה לב' לנאש
 ולכן שפיר גרסי' דרנאי,
 (ה) כחצותו לו: (עדות פ"ג)
 מ"ו, א' ברכות לב' ג"ז
 שם ויז"מ פו: (ח) קדושין
 סה. עדות פ"ד מ"ו
 [ומפאה' עדות פ"ד מ"ו
 דמלכות פ"ו ע"ע],
 (ט) לעיל עג: (י) [לקמן
 פט:] (יא) לקמן פס:
 (יב) [דברסי' כו:] (יג) ש"ך
 לעיל פ: (יד) [עבר]
 תרסכמו"א

לעזי רע"י

פריז"ץ [פריבי"ץ].
מגיר, מורגל.

מוסף תוספות

[illegible]

פסקי רי"ד

לאחר וראם נשאת וזה
לאחר מן תן לא
חימון מה הארשון לאכל
וכותו לש שני בשלמא
רדא בר אבהא
היני דקדקני שני
בשולא ממי שני וכות
הדאריה לש שמשצנא
מלפני הערים בחזקת
מגורשת וכתה לנשא
שני ומדקדקני מומאי
לפולח דרבי אליעזר ש"מ
דלחלתא כותיה ורסמא
[לחלתא] כותיה דרב אבהא
בר אבהא דיקא ממתין
כותיה ופירקא בשולא
שנייה היא ואשינאיה ור
סמכין: **מתל** בן גורש
דא אשתו ונחל ש"מ
פסלה מן הכהונה ובה"א
א"ע' שנתנו לה על תנאי
לא נעשה התנאי לא
פסלה מן הכהונה: שלח
לך ר' יוסף בריה דרב
מנשיא לשמואל ילמדנו
שני יצא ללך אלו איש
פלוני כתב פלוני על פני
והרי היא יושבת תחתיו
ותדברנו צריך בדיקה מה
הזקמך בר (שמואל) [אשין]
הוא דרבי קלא דקמי שני
אזוז פלוני נט עביל לאחור
משני שאם מת כהן זה
לפניו על בניו לש ארשון
כיון דמפקא לה משני ולא
כיון לאחורויקא קלא ממה
צריכה מנטי שני שני מנטי

זכוכות הראויים. משיאלתה מלפני העדים בחזקת מגורשת זכתה לינשא איש פלוני כהן. מעשה בזה לפניו שכתב כהן לגרש את אשתו ויאלץ לקולו צעיר על כך שכתב לה גט: מהו. מי מפקינן לה מינייה משום קלקלה שלא יאמרו גירשה והחזירה ונמצא כהן מחזיר גרושתו: פלא.

מפני הקול אבל הדבר צריך בדיקה
קודם שנוציאה ממנו: דאי מצטלינן
קולא. אם נוכל לשמך בני העיר והנחילה
מן הקול הזה לא תאז מצעלה:
ונגהדרעדא לא מצטלי קלא. לא היו
רשעים רדייני העיר לשחקם מפני החשד
שלא יצאו שם שמוציאים ידי עובדי
עצירה דהכי אמרינן דהגמרא^א בסורא
מצטלי קלא בנהדרעדא לא מצטלי קלא:
דאי קרו לנתינה כתיבה. אם רגילין בעיר
לקרות לנתינה כתיבה הוי קול שהרי
אומרי שכתב לה והאי כתב נתן הוא דהא
קרו לנתינה כתיבה. ואי לא קרו לנתינה
כתיבה אין קול ולא יחשדוהו במחזיר
גרושמו שהרי לא יקול שנתן אלא שכתב
ופרכינן שרי לה נמי דקרו לנתינה כתיבה
אמאי מפיקין לה דבמי ודי לנתינה גופה
מי לא קרו לה כתיבה ומאן לימא לן דהאי
כתב דקא אמרי נתן הוא דלמא כתיבה
בעלמא הוא: ומשנינן אי מינליא
מילתא. שרגילין בני העיר לקרות
ללנתינה כתיבה אע"ג דלכתיבה לחודא
גמי קרו כתיבה מחמירין למיחש לקלא
ואמרינן כתב נתן ומאן קאמרי ונלאו מפני
חשד הקול: קל קלא דכפר שרגילין לן.

אָע"פּ שטיינ'ן צהמגדל"ט) דחייש'ן קלָאָן
דמנן יאָ שמה צעיר מקודשט לפלוני
מקודשט ואסורה לינשאַ לאחר עד שיתן
לה ארזו פלוני גט ה"מ כשיאָ הקול
קודם שמתנאָ לאחר אכל יאָ לאחר
זאָפֿן לאַ חיישי' ליה וו נשואט ועומדת
לגלות אָ הרי ימים ופנים ומפני שיאָ
עליה קול גירושין נוציאט מתחתיו יאָ
קלאַ דבּתּר נשואין הוּא: **מאי תאָ נמי**
תאָ משני. אַס מת כהן זאָ נשאה כהן
אחַר תאָ שהרי יאָ עליה קול גרושה
זאָ כמה שנים. ופרקיין וברי אמה מוציא
לעז על בניו של ראשון לומר חללים הם
שהרי הוציאוו מן השני שצדקן אחר
הצדדים ומצאן אמת: **אסי למימר**
פסוק למיזה גרשה. הרהשון לפיכך
החכמים מוציאים אותה מן השני ולא
אחתי לאחזוקי קלא קמא צהכי הוציל
ומראשון לא אפקוה ואין לעז: **ב"ש**.
שהרי מחמירים בקדוש יוחסין שאוסרין
אותה לכהונה מפני כתיבת הגט: **שמעך**
גלה. שחוק עמה לא חייש'ן שמה צא
עליה: **דכך ערקפס**. דרך הכבדושה
מנחוח לידן פנים. ודומה לי שהוא
לשון יוני כמו טרקסין (יומא דף נא):

בְּדִי לַחֲיִיבוּ בַּמַּעֲשֶׂה. דְּקִימָא לֵן אִין הַטְּבֵל מִתְחַיֵּב בַּמַּעֲשֶׂה עַד שִׁירָאָה פְּנֵי הַבַּיִת. וְדַעִיל לִיה דֶּרֶךְ שַׁעַר לִאֲפֻקִי דֶּרֶךְ חֲזָרוֹת וְדֶרֶךְ גִּגּוֹת דְּלֵא וְיִלֵּף מִוֹאֲלֹו בַּשְּׁעָרִימ׳ בִּצְמ״ב בַּהֲשׁוֹכַר (פס):) מִתְנַי׳ לִירֵכָה אִגּוּ שֵׁנִי. מִפִּי בְּנֵי־לֵוִי לָבוֹ גַּם בֵּה. פִּרְיוֹן׳ צִלְעִי״: גַּב׳ בַּשְּׂרָאָה שֶׁנִּכְנָעָה. בִּצְמ״ב סְבָרִי אֲדָם עוֹשֶׂה צִעֲלָתוֹ צִעֲלָת זֵוֹת וְכֹל כֹּמֶה דְּלֵא אֲמַר הֲרִינִי צִעֵל לֵשׁ קְדוּשִׁין לֹא אֲמַרִּין לֵשׁ קְדוּשִׁין צִעֵל׃

[illegible]

הזורק פרק שמיני גיטין

ע' ק"א ב"ה הימנו **אבד** זכותו של שני. ואם תאמר לר"ז אל"ף זר אלהי
דמוקי לה בשיתם מה שפירש קונטרס תמוס תשס"א דקנוניא
מה קנוניא שייך דכיון דנישאת לשני לא מנ"י להחזירה דתנא מזה ומזה
ו"ל דפעמים דלין הבעל שם על צ"ו שאתר לה החזירה ועושה קנוניא:
ובנתרדעא **א** מבטלי **ק"א**.

תנ"י כתב לגרש את ימים פסלה מן הכהונה נתנו לה על תנאי ולא מן הכהונה: **גמ'** שלח מנשה מדויל לשמואל קול איש פלוני כהן תחתיו ומשמשתו בכר צריך בדיקה מאי בטלין קלא או לא **תא** אתריה דשמואל בטלי קלא אלא דאי קרו לנתינה כתיבה קרו לה כתיבה דאין יקרו לנתינה כתיבה **תנא** ר' אשי יכל קלא יונה ליה מאי תצא נמי **תנא** לוי לוי לוי לוי לוי

זיומה כדאמרין צ"כ דקדושין (דף מ"ט) "קצין זנות ירדו לעולם ט' נטלו ערביים ואחת לכל העולם אפ"ה ליכא למחש: **טרכסמון**. לשון שער כמו טרוקו גלי (ברכות דף כח.) ובערוך"י פ" טרכסמון מין ירק דנמשניו חשיב ירק ששמו טרכסמון רואה לומר דרך שמכניסין ירק שפטור ממעשר ואין נראה דא"כ הל"ל ירק סתם ועוד צ"כ בשמנינו אס ירק טרכסמון פטור אפילו מדברני: **דרכ** נגזר כדי

וראה שלא כדורות
וגנים דורות הראשונים
טרקסמון כדי לחייבן
ים מכניסין פירותיהן
כדי לפוטחן מן המעשר
טבל מתחייב במעשר
ת שנאמר יבערתי
חנן אמר יאפילו חצר
אלו בשעריך ושבעו:
נ אשתו ולנה עמו
זינה צריכה הימנו גט
ימנו גט שני אימתי
יאין ומודים בנתגרשה
יבה הימנו גט שני מפני
(ט) אמר רבה בר בר
ת בשרארה שנבעלה
דב"ש

אין לתוך דהא דחצר קובעת היינו דבעינו שיבא דרך מזר לבית אצל חצר
לכד אינה קובעת אפי' מדרבנן דההוא דהיה אוכל באשכול משמע דחצר
קובעת בלא בית וכן בזמנה משני' ועוד הקדש ה"ר אלחנן דההוא בסוף פ'
יואל דופן (נדק דף 77:) מסיים דה הכי ר' יהודה אומר שמי אחרות זו לפני'
מזר פנימי' שייכות והסולמות פטורה ואי דרבי' ליהויא שמי פטורה וזו לעולם
לא תאחייב עד שיבנה דרך פנימית פ' דרך מילונה לכדה לא יוכל לבד' וזו

צ'יט

[illegible]

ימים' עליו דברי בן ננס ר' עקיבא אומר אין משלימים עליו אלא קרובי' הראויין להעיד בנו

עין משפט
נר מצוה

זוה א מיי פ"ח מהל'
 גרונדן הלכה א
 סג עשין ז טור ש"ע
 אה"ע סימן קנה סעיף א
 וסימן ו סעיף א
זוה ב טוש"ע אה"ע סי'
 ו סעיף ד
זוה ג מיי פ"ח מהל' א
 וס"ח מהל' אסורי
 זיאה ה"ר"ן סג שם
 טוש"ע אה"ע סימן ז
 סעיף ח וסימן ו סעיף ג
זוה ד מיי פ"ח מהל'
 אסורי זיאה הלכה
 יט טוש"ע אה"ע סימן ו
 סעיף ג

ה' [מיי] פ"ג מהל' מעשר
ה"ד ופ"ד שס ה"א שו"ע
י"ד ס' שלא סעיף פג]:
נב ו מיי פ"ג מהל'
מעשר הלכה ג ופ"ד
הלכה ז סמג עשין קלה
טוש"ע י"ד סימן שלא
סעיף פג:

גג ז מיי פ"י מהלכות
גירושין הלכה יח סמג
עשין נ טור ש"ע אה"ע
סימן קמט סע"א:

תורה אור השלם

1. ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי:

דברים כו יג
2. כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת
כָּל מַעֲשֵׂי תְבוּאוֹתֶיךָ
בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שָׁנַת
הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי
לֶגֶר לִיתְמוֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה
וְאִכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וּשְׁבַעוּ:
דברים כו יד

מוסף רע"י

כל קלא דבתר נישואין.
כל קול שינא על האשה
משימא ולא ינא עליה
קול קודם נשואין, לא
חיישינן ליה. כגון אם
ישאח לכהן וינא עליה קול
שהיתה זונה או גרושה לא
מפקינן לה מנייה אלא
בעדות ברורה וזו נשואה

וְעִמְדָתוֹ וְקִשְׁטוֹ (קטן) 101:
וְכִיעִי יִבְרֹחַ יִבְרֹחַ 102:
יִסַּח הַיּוֹם וְאִחֲרָיו יֵאָדָה קוֹל
שִׁירָה לְכָל מִתְקַדְּשֵׁי הָאָדָם
לְכָל יִשְׂרָאֵל, לְכָל חֲשִׁינֵי
לֵה לְאִסְרָהּ עַל כִּנְיָהּ וְלֵה
לְהִסְרָהּ עַל מִנְעָה קוֹל,
לְכָל אֶתָּה מִנְעָה עַל
נִמְלָאֹת אִסְרָהּ עַל אֶת
וְתִמְחֹק לְקָלָהּ וְתִמְחֹק אֶת
כָּל אֶתָּה אֶתָּה קוֹל וְיִשְׂרָאֵל כֵּן
כִּסֵּם שִׁמְשׁוֹרָה לְכָל
כִּסֵּם (קטן) 103:
שִׁבְרֵהּ. לְכָל אֶתָּה אִסְרָהּ
בְּתִרְמוּמָה. וְלֵה מִתְחֹק לֵה
חִתּוֹק עֲלֵיהָ לְפִסּוֹל לֵה
מִתְחֹק עֲלֵיהָ (חֲבֻבוֹת)
מִפְּנֵי שְׂמִיךְ לֵה.
לְכָל יִשְׂרָאֵל עַל
לְכָל לְכָל עֲלֵיהָ לְכָל
לְכָל עֲמָן. רִנָּן פְּלִיגֵי
לְכָל דּוֹקָא וְאִחֲרָיו עַל
שִׁירָה עֲלֵיהָ עַל שִׁירָה

רָא חָנִי אִינֵה אוֹכְלֵת, בְּמִסְ^א
יִשְׁעָהּ (ב"ח פ"א: 19) מִתְחַיֵּיב
ג. פֶּתַח כְּנִיסָה וְיִצְיָאָה (שם)
יִיךְ. וְנִתְּנָה לָלוּי וְגו' מִשְׁעָה
בְּמִגְרָשׁ אֶת אֲשֶׁמּוֹ וְלֵנָה עֲמוֹ
(לעיל ע"ג:).